

Užitečné trápení

“Chlubíme se i utrpením, vždyť víme, že z utrpení roste vytrvalost, z vytrvalosti osvědčenost a z osvědčenosti naděje.” (Řm 5,3-4)

Parnell Bailey vypráví příběh, který nabízí poučení.

Před několika lety navštívil přítele, který žije v kraji, kde se pěstují citrusové plody. Cesta autem od železniční stanice vedla mezi rozsáhlými plantážemi, jež v té době poskytovaly neutěšený pohled. Celou oblast zasáhlo mimořádné sucho, protože dlouhou dobu nezapršelo a navíc došlo k havárii čerpací stanice, která měla všechny plantáže zavlažovat. Mnohé stromy očividně umíraly nedostatkem vody. U přítelova sadu však na Baileyho čekalo překvapení: jeho stromy měly svěží listy a ani plody nebyly vyschlé, jako na jiných plantážích.

„Čerpací stanice má být nejpozději do dvou týdnů opravena, a tak doufám, že to moje stromy ještě vydrží a že přežijí,“ řekl přítel Baileymu. Ten ale nechápal, jak je možné, že jeho stromy jsou na rozdíl od jiných tak svěží. „Když jsem je zasadil a pokud byly ještě mladé, tak jsem je velmi opatrně zavlažoval. Někdy spíše méně než dost,“ vysvětloval Baileymu přítel, a pak dodal: „Toto strádání jim na jedné straně přineslo určité „útrapy“, ale donutilo je, že zapustily kořeny hlouběji než ostatní. Na rozdíl od těch, které živoří ve vyprahlé zemi, moje stromy mají dosud přístup k životodárné vlhkosti.“

Zmíněný příběh je dobrou ilustrací pro citovaná slova apoštola Pavla o užitečnosti útrap, které nás potkávají. V trápení se nám nabízejí příležitosti, abychom zapouštěli hlouběji kořeny víry a připravili se tak na nepříznivá údobí života. Zapouštění kořenů je ovšem možné jen tehdy, když bereme sílu a čerpáme povzbuzení z Božího slova.

Každá situace, kdy se ocitáme v nesnázích a utrpení, je zkouškou víry a současně i výzvou, abychom se plně spoléhali na Boha. Takové vysvětlení dostal prorok Izaiáš: „Hle, přetavil jsem tě, ne však jako stříbro, vyzkoušel jsem tě v tavící peci utrpení.“ (48,10) A že je to prověřená zkušenost, dosvědčuje i pisatel 119. žalmu: „Je mi povzbuzením, když jsem ponižován, jenom slovo tvé mě drží nad vodou.“ (119,50 – Slovo na cestu)

Jiří Drejnar